

Bilag 2

Nogle af udvalgets spørgsmål til justitsministeren og dennes svar herpå

Spørgsmål 8:

»Ad § 18:

Hvor mange udenlandske statsborgere er i henhold til bistandslovens § 4 blevet hjemsendt til deres hjemland siden bistandslovens ikrafttræden?»

Svar:

Socialministeriet har over for justitsministeriet oplyst, at socialstyrelsen i tiden fra bistandslovens ikrafttræden den 1. april 1976 indtil den 10. februar 1983 har modtaget ca. 1.300 indberetninger fra de sociale udvalg om behov for vedvarende hjælp til udlændinge efter bistandslovens § 4. I 125 af de ca. 1.300 tilfælde har socialstyrelsen truffet afgørelse om, at de pågældende udlændinge skal hjemsendes.

Spørgsmål 23:

»Ministeren bedes kommentere skrivelsen af 27. januar 1983 fra Forbundet af 1948 samt de deri indeholdte forslag til ændring af L 105, bl.a. i lyset af de overvejelser, der pågår omkring revisionen af ægteskabslovgivningen.«

Svar:

1. I skrivelsen af 27. januar 1983 har Forbundet af 1948 for det første stillet forslag om, at der som ny § 9, stk. 1, nr. 3, indføres en bestemmelse om, at der efter ansøgning kan gives opholdstilladelse til andre udlændinge, hvis udlændingen samlever på fælles bopæl i fast samlivsforhold med en i Danmark fastboende person af samme køn.

Efter lovforslagets § 9, stk. 1, nr. 2, kan der efter ansøgning gives opholdstilladelse til en udlænding, hvis den pågældende har nær familiemæssig eller *lignende* tilknytning til en person, der bor her i landet. Bestemmelsen giver således adgang til at meddele opholdstilladelse til udlændinge, som lever sammen med personer, der bor her i landet, uden at have indgået ægteskab med de pågældende.

Efter lovforslagets § 12 fastsætter justitsministeren nærmere regler om opholdstilladelser.

De gældende administrative bestemmelser på dette område findes i udlændingebekendtgørelsens § 25, stk. 1, nr. 2. Efter denne bestemmelse gives der bl.a. opholdstilladelse til udlændinge, som samlever på fælles bopæl i fast samlivsforhold af længere varighed med en her fastboende dansk eller udenlandsk statsborger.

I praksis gives der opholdstilladelse i disse tilfælde efter en konkret vurdering. Der lægges særlig vægt på varigheden og fastheden af parternes bekendtskab og samliv samt andre omstændigheder, der viser, om parforholdet har en fastere karakter. Der gives normalt kun opholdstilladelse, hvis samlivet har bestået i længere tid.

Den nævnte praksis gælder for såvel homoseksuelle som heteroseksuelle forhold.

Justitsministeriet kan i den forbindelse oplyse, at ægteskabsudvalget i betænkning 691/1973 har givet udtryk for, at den retlige regulering af et samliv mellem personer af samme køn har nær sammenhæng med spørgsmålet om, der skal ske en generel regulering af samlivsforholdet for ugifte samlevende.

Efter justitsministeriets opfattelse ville det bl.a. på denne baggrund næppe være hensigtsmæssigt, såfremt der i udlændingeloven indførtes den sondring mellem homo- og heteroseksuelle forhold, som forbundets forslag ville indebære.

2. Forbundet af 1948 har endvidere stillet forslag om en tilføjelse til lovforslagets § 25, nr. 2, således at der umiddelbart efter ordene . . . »familiemæssig tilknytning til herboende danske eller udenlandske statsborgere« tilføjes »herunder fast samliv med en person af samme køn«.

Efter lovforslagets § 25 skal der ved afgørelsen om udvisning bl.a. tages hensyn til, om udvisningen af forskellige grunde må antages at ville virke særlig belastende for